



PREZYDENT MIASTA LUBLIN

ul. Wieniawska 14, 20-071 Lublin, tel.: +48 81 466 1400, fax: +48 81 466 1401,
ePUAP: /UMLublin/skrytka, www.um.lublin.eu

PE-OR.310.1.2016

Lublin, dnia 11.05.2016 r.

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Na podstawie art. 14j § 1 i § 3, art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2015 r., poz. 613 ze zm.) w związku ze złożonym przez
w dniu 29.02.2016 r. wnioskiem
o wydanie pisemnej interpretacji indywidualnej o zakresie stosowania przepisów prawa podatkowego w podatku od nieruchomości, tj. art. 1a ust. 1 pkt 2 oraz art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2014 r., poz. 849 ze zm.)

postanawiam

- **uznać stanowisko wnioskodawcy**, iż opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegać będą części budowlane używanej infrastruktury trakcyjnej w postaci słupów **za prawidłowe**,
- **uznać stanowisko wnioskodawcy**, iż opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości nie będzie podlegała sieć trakcyjna, ponieważ nie stanowi części budowlanej używanej infrastruktury trakcyjnej, **za nieprawidłowe**.

Uzasadnienie

W dniu 29.02.2016 r. do tutejszego organu podatkowego wpłynął wniosek
o wydanie pisemnej interpretacji indywidualnej w zakresie stosowania przepisów prawa podatkowego w podatku od nieruchomości, tj. art. 1a ust. 2 oraz art. 4 ust. 1 pkt 3 ww. ustawy o podatkach

PREZYDENT MIASTA LUBLIN

i opłatach lokalnych, dalej powołanej jako u.p.o.l. Pismem z dnia 07.04.2016 r. wnioskodawca poinformował, że w ww. wniosku popełniona została oczywista pomyłka, a intencją wnioskodawcy było uzyskanie interpretacji przepisu art. 1a ust. 1 pkt 2 oraz art. 4 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l.

Zgodnie z art. 14b § 3 ww. ustawy Ordynacja podatkowa, dalej powołanej jako O.p., wnioskodawca wyczerpująco przedstawił opis zdarzeń przyszłych, zawarł we wniosku własne stanowisko w sprawie oraz wniósł stosowną opłatę. Do wniosku załączone zostało oświadczenie, że „elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej”.

Wnioskodawca przedstawił następujące zdarzenie przyszłe:

(dalej jako „Spółka”,
lub „”) jest spółką prawa handlowego powołaną przez w celu realizacji zadań z zakresu lokalnego transportu zbiorowego. Działalność Spółki obejmuje prowadzenie przewozów pasażerskich za pomocą będących własnością przedsiębiorstwa autobusów i trolejbusów. Prowadząc działalność w zakresie przewozów pasażerskich za pomocą trolejbusów Spółka wykorzystuje infrastrukturę trakcyjną będącą własnością

Obecnie planowane jest przekazanie infrastruktury trakcyjnej w drodze umowy użyczenia na rzecz Spółki. W związku z powyższym Spółka stanie się jej posiadaczem w rozumieniu przepisów o podatku od nieruchomości. Infrastruktura trakcyjna składa się z:

- słupów, które są budowane wzdłuż dróg publicznych po których poruszają się pojazdy;
- sieci trakcyjnej, która umożliwia przepływ energii elektrycznej z podstacji trakcyjnej do pojazdu.

Sieć trakcyjna stanowi zespół urządzeń technicznych (infrastrukturę techniczną) służącą do dostarczania zasilania do pojazdu – trolejbusu”.

Przedstawiając powyższe zdarzenie przyszłe wnioskodawca zadał pytanie:

„Czy przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości będzie cała użyczona infrastruktura trakcyjna składająca się ze słupów oraz sieci trakcyjnej (trakcji elektrycznej), czy tylko części budowlanej przedmiotowej infrastruktury?”.

Wnioskodawca przedstawił następujące stanowisko w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego:

„Zdaniem Spółki przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości będą jedynie części budowlane użyczonej infrastruktury trakcyjnej.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz.U. z 2014 r., poz. 849 ze zm.) (dalej jako „u.p.o.l.”), przedmiotem opodatkowania są:

- grunty;
- budynki lub ich części;
- budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Stosownie natomiast do art. 1a ust. 1 pkt 2 powyższej ustawy pod pojęciem budowli należy rozumieć obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w ro-

PREZYDENT MIASTA LUBLIN

zumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Jak wynika natomiast z art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 1409 ze zm.) (dalej jako „u.p.b.”) należy przez to rozumieć budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych.

Ustawa prawo budowlane w art. 3 pkt 3 uszczegółowia również pojęcie budowli. Pod tym pojęciem należy rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

W tym miejscu wskazać także należy, że w kwestii definicji budowli wypowiedział się również Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 13.09.2011 r. (P 33/09). Trybunał wskazał, że definicja budowli skonstruowana na potrzeby podatku od nieruchomości budzi liczne wątpliwości. Tymczasem przepisy podatkowe powinny być konkretne i precyzyjne. W związku z powyższym zdaniem Trybunału jako budowle w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych należy rozumieć:

- jedynie budowle wymienione *expressis verbis* w art. 3 pkt 3 u.p.b., w innych przepisach tej ustawy lub w załączniku do niej,
- jedynie urządzenia techniczne scharakteryzowane w art. 3 pkt 9 u.p.b. lub w innych przepisach tej ustawy albo w załączniku do niej, co – jeżeli omawiane urządzenia nie zostały wskazane *expressis verbis* – wymaga wykazania, że zapewniają one możliwość użytkowania obiektu budowlanego zgodnie z jego przeznaczeniem, z wyłączeniem jednak:
 - urządzeń budowlanych związanych z obiektami budowlanymi w postaci budowli w rozumieniu u.p.b., które to obiekty budowlane nie dają się zakwalifikować jako budowle w ujęciu u.p.o.l.,
 - urządzeń budowlanych związanych z obiektami budowlanymi w postaci obiektów małej architektury, przy zastrzeżeniu, że urządzeniami budowlanymi w rozumieniu u.p.b. nie są instalacje.

W świetle powyższego zatem należy stwierdzić, że ani sieć trakcyjna, ani trakcja elektryczna nie zostały wprost wymienione jako obiekty budowlane w ustawie prawo budowlane, jak też w załączniku do niej. W art. 3 pkt 3a jako obiekty liniowe zostały wskazane linia i trakcja elektroenergetyczna. W tym miejscu wskazać jednak należy, że trakcja elektryczna różni się w sposób istotny od trakcji elektroenergetycznej. Trakcja elektryczna jest to bowiem zespół urządzeń umożliwiających dostarczanie energii elektrycznej do pojazdów poruszanych silnikami elektrycznymi. Trakcja elektroenergetyczna natomiast służy do przesyłu energii elektrycznej do odbiorcy końcowego. Nie są to zatem urządzenia podobne do siebie.

PREZYDENT MIASTA LUBLIN

Jak to zostało już wskazane powyżej sieć trakcyjna stanowi zespół urządzeń technicznych (infrastrukturę techniczną) służącą do dostarczania zasilania do pojazdu – trolejbusu. Zgodnie natomiast z art. 3 pkt 3 ustawy prawo budowlane budowlą są m.in. części budowlane urządzeń technicznych. Sieć trakcyjna posiada części budowlane w postaci słupów. W związku z tym zdaniem Spółki za przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości winny zostać uznane jedynie części budowlane w postaci słupów.

Końcowo Spółka wskazuje na ugruntowane orzecznictwo sądów administracyjnych w kontekście opodatkowania transformatorów umieszczonych na słupach oraz fundamentach, które w ocenie Spółki może znaleźć odpowiednie zastosowanie przy ocenie zakresu opodatkowania sieci trakcyjnej. Przykładowo NSA w wyroku z dnia 07.07.2015 r. (II FSK 3184/13) wskazał, że transformatory, które są umieszczone na słupach oraz fundamentach nie stanowią budowli podlegającej opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Sąd wskazał, że tylko słupy i fundamenty będą stanowić budowlę, która podlega opodatkowaniu natomiast sam transformator nie charakteryzuje się cechami zbliżonymi do budowli. W związku z powyższym nie podlega on opodatkowaniu. Sam transformator może bowiem bez uszczerbku dla budowli na której jest usadowiony być wymontowany, zmieniony na inny, bez zmiany całości użytkowej budowli. Zdaniem sądu transformator jest elementem struktury sieci elektroenergetycznej, ale nie jest on częścią budowlaną tej sieci, co sprawia, że nie podlega on opodatkowaniu.

Także w odniesieniu do opodatkowania elektrowni wiatrowych NSA wskazał, że elektrownia wiatrowa nie stanowi budowli, która podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości (np. wyrok z dnia 15.05.2012 r., II FSK 2132/10). Opodatkowaniu podlegają jedynie obiekty budowlane i części budowlane elektrowni – czyli fundamenty, maszty, wieże lub słupy. Przedmiotem opodatkowania nie są natomiast urządzenia techniczne, które służą wytwarzaniu energii elektrycznej – czyli np. turbina, wirnik, komputer lub transformator. Co istotne sąd wskazał, że to właśnie elektrownie wiatrowe są głównym urządzeniem, do którego prawidłowego funkcjonowania niezbędna jest odpowiednia konstrukcja wieży, masztu lub słupa stalowego i innych obiektów budowlanych. Tak więc wieża ta nie pełni funkcji zasadniczej, jest tylko jednym z elementów pełniących funkcję pomocniczą. Również inne elementy stanowiące wyposażenie techniczne elektrowni, nie mogą zostać uznane za część składową elektrowni. Sąd wskazał, że „urządzenia techniczne instalowane na budowlach nie podlegają podatkowi od nieruchomości, gdyż nie stanowią budowli w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy podatkowej. Natomiast opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają te urządzenia techniczne, które zgodnie z art. 3 pkt 9 prawa budowlanego są urządzeniami budowlanymi stanowiącymi integralną część budowli, a więc całość techniczno-użytkową elektrowni wiatrowej, zapewniając możliwość użytkowania obiektu budowlanego zgodnie z jego przeznaczeniem. (...) Pojęcie budowli obejmuje również instalacje umożliwiające jej użytkowanie i w takiej sytuacji urządzenia związane z funkcjonowaniem budowli są jej elementem składowym, lecz tylko wówczas, gdy są to części budowlane stanowiące całość użytkową budowli, a nie stanowią urządzeń technicznych służących wytwarzaniu energii elektrycznej”.

Wnioski wynikające z powyższego wyroku można również zastosować w niniejszej sprawie. Należy wskazać, że elementami niezbędnymi do funkcjonowania sieci trakcyjnej są:

- słupy,
- sieć elektryczna.

PREZYDENT MIASTA LUBLIN

Słupy są elementami budowlanymi umieszczonymi w pasie drogowym. Są to elementy trwałe. Należy także podkreślić, że oprócz instalacji elektrycznej służącej do napędzania trolejbusów słupy te mogą służyć do innych celów. Często są na nich zamontowane lampy oświetlenia ulicznego, znaki drogowe, tablice informacyjne oraz sygnalizacja uliczna. Mogą również zostać umieszczone na nich kamery monitoringu miejskiego. Spełniają one zatem różne funkcje.

Przedmiotowa sieć elektryczna nie stanowi także urządzenia budowlanego w rozumieniu art. 3 pkt 9 prawa budowlanego. Nie służy ona bowiem obiektowi budowlanemu jakim są słupy lecz to one jej służą. Należy także wskazać, że przeprowadzane są zmiany w funkcjonowaniu transportu zbiorowego. W następstwie takich zmian w danym miejscu może zostać wyłączona z użycia trakcja trolejbusowa, ale słupy niekoniecznie zdemontowane bowiem służą one także innym, wskazanym powyżej celom.

W świetle powyższego zdaniem Spółki opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają jedynie części budowlane infrastruktury trakcyjnej”.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Spółki w sprawie przedstawionego zdarzenia przyszłego należy uznać za prawidłowe w zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości części budowlanych używanej infrastruktury trakcyjnej w postaci słupów oraz uznać za nieprawidłowe w zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości sieci trakcyjnej niestanowiącej w ocenie wnioskodawcy części budowlanej używanej infrastruktury trakcyjnej.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Definicję budowli zawiera art. 1a ust. 1 pkt 2 u.o.p.l., zgodnie z którym budowla to obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. W celu pełnego wyjaśnienia pojęcia „budowla” ustawa podatkowa odsyła zatem do przepisów prawa budowlanego, w szczególności w zakresie rozumienia pojęć „obiekt budowlany” oraz „urządzenie budowlane”. W procesie wykładni definicji budowli należy zatem sięgnąć do pojęcia obiektu budowlanego uregulowanego w art. 3 pkt 1 u.p.b., a w dalszej kolejności do definicji budowli uregulowanej w art. 3 pkt 3 u.p.b.

Stosownie do art. 3 pkt 1 u.p.b. przez obiekt budowlany należy rozumieć budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych. Urządzenia budowlane natomiast, to urządzenia techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki (art. 3 pkt 9 u.p.b.).

U.p.b. w art. 3 pkt 3 definiuje pojęcie budowli, przez którą rozumie się każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe,

PREZYDENT MIASTA LUBLIN

cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową. Podkreślenia wymaga, że wyżej wymieniony katalog budowli zawarty w art. 3 pkt 3 u.p.b. nie stanowi katalogu zamkniętego, lecz jest jedynie przykładowym wyliczeniem budowli. Katalog budowli ma charakter otwarty, co niejednokrotnie podkreślał Naczelny Sąd Administracyjny w swoim orzecznictwie (np. wyrok z dnia 29 października 2010 r., sygn. akt II FSK 1010/2009; wyrok z dnia 13 maja 2010 r., sygn. akt II FSK 1932/09).

Słupy podtrzymujące sieć trakcyjną niewątpliwie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jako części budowlane urządzeń technicznych. Sieć trakcyjna rozwieszona na słupach jako kolejna część budowlana infrastruktury trakcyjnej również jest budowlą w rozumieniu u.p.o.l. i także będzie podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Sieć trakcyjną należy uznać za sieć techniczną wymienioną w art. 3 pkt 3 u.p.b. Jednocześnie jej charakterystycznym parametrem jest długość, a zatem jest jednocześnie obiektem liniowym, o którym mowa w art. 3 pkt 3a u.p.b. W myśl tego przepisu przez obiekt liniowy należy rozumieć obiekt budowlany, którego charakterystycznym parametrem jest długość, w szczególności droga wraz ze zjazdami, linia kolejowa, wodociąg, kanał, gazociąg, ciepłociąg, rurociąg, linia i trakcja elektroenergetyczna, linia kablowa nadziemna i, umieszczona bezpośrednio w ziemi, podziemna, wał przeciwpowodziowy oraz kanalizacja kablowa, przy czym kable w niej zainstalowane nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego. Sieć trakcyjna ze swoimi charakterystycznymi cechami jest podobna do przykładowych budowli wymienionych w ww. art. 3 pkt 3a u.p.b. takich jak choćby linia i trakcja elektroenergetyczna, linia kablowa. Wszystkie ww. przykładowe obiekty liniowe spełniają ten sam cel – służą przesyłaniu i dostarczaniu mediów lub nośników energii do konkretnych odbiorców. Analogicznemu celowi służy sieć trakcyjna, której zadaniem jest przesył energii elektrycznej oraz jej dostarczenie do odbiorcy, którym w tym przypadku jest pojazd – trolejbus.

Przywołany przez wnioskodawcę wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13.09.2011 r., sygn. akt P 33/09, w żaden sposób nie wyklucza opodatkowania sieci trakcyjnej podatkiem od nieruchomości. Budowla w postaci sieci technicznej, będącej w tym przypadku jednocześnie obiektem liniowym, wymieniona jest w art. 3 pkt 3 u.p.b. Dodatkowo w załączniku do u.p.b. określającym kategorie poszczególnych obiektów budowlanych, w kategorii XXVI wymienione zostały sieci, jak: elektroenergetyczne, telekomunikacyjne, gazowe, ciepłownicze, wodociągowe, kanalizacyjne oraz rurociągi przesyłowe. Również w tym przypadku jest to wyliczenie przykładowe niestanowiące katalogu zamkniętego.

W sprawie zbliżonej do niniejszej Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach wydał wyrok z dnia 09.04.2014 r., sygn. akt I SA/GI 44/14, w którym stwierdził, że obiekt budowlany, jakim jest sieć techniczna służąca do przesyłu sygnału jest budowlą w rozumieniu prawa budowlanego, a tym samym w rozumieniu ustawy podatkowej. Również w odniesieniu do sieci telekomunikacyjnej lub elektroenergetycznej Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 14.11.2012 r., sygn. akt I SA/Bk 270/12, przesądził, że stanowi ona budowlę niezależnie od tego, jaka jest jej konstrukcja (napowietrzna lub podziemna); część budowli np. kable mogą być umiejscowione w ziemi lub na słupach, albo przebiegać przez kanalizację techniczną należącą do innego podmiotu niż właściciel sieci telekomunikacyjnej. W przypadku sieci telekomuni-

PREZYDENT MIASTA LUBLIN

kacyjnej lub elektroenergetycznej budowlą jest zbiór poszczególnych elementów konstrukcyjnych oraz urządzeń i instalacji, które zostały połączone w celu realizacji określonego zadania. Opodatkowaniu będzie zatem podlegać każdy z elementów budowli sieci telekomunikacyjnej lub elektroenergetycznej stanowiącej integralną całość.

W przypadku infrastruktury trakcyjnej składającej się ze słupów i sieci trakcyjnej opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegać będą zatem części budowlane tej infrastruktury. Zdaniem tutejszego organu podatkowego częściami budowlanymi infrastruktury trakcyjnej będą zarówno słupy, jak i sama sieć trakcyjna.

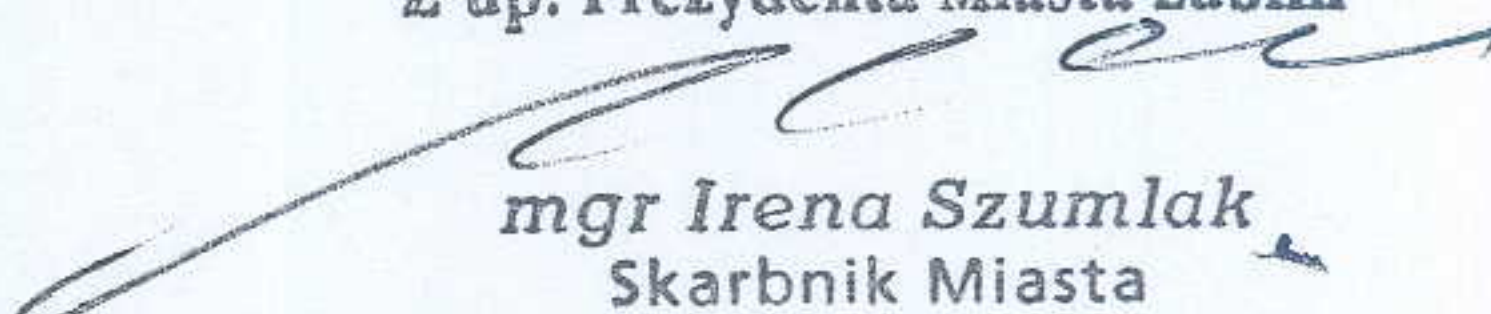
Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

POUCZENIE

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie. Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2012 r., poz. 270 ze zm.) skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wnosi się po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację, w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł dowiedzieć się o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa.

Skarga powinna zostać wniesiona w dwóch egzemplarzach w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie 60 dni od dnia wniesienia tego wezwania. Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi, tj. za pośrednictwem Prezydenta Miasta Lublin (skargę należy przesać na adres: Wydział Podatków Urzędu Miasta Lublin, 20-071 Lublin, ul. Wieniawska 14).

Z up. Prezydenta Miasta Lublin



mgr Irena Szumlak
Skarbnik Miasta